

אוכלים אותה בעיניים

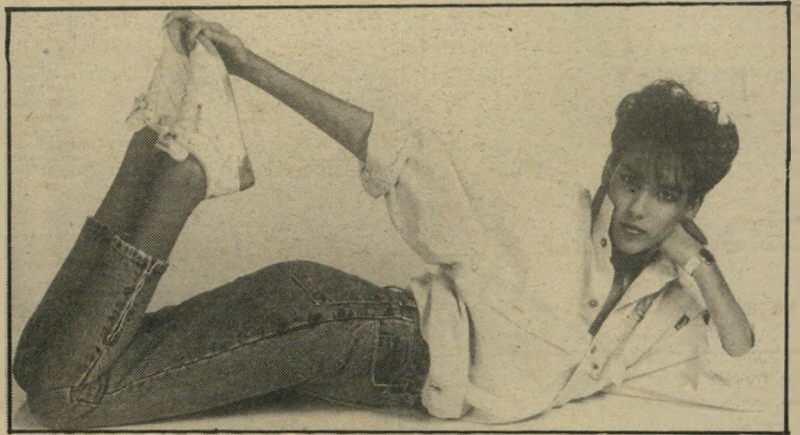
אחרי רומאן של חמש שנים, הם החליטו סוף סוף להתחתן — **כוכב פרי**, מהירועות בין רקדניות הבטן, ו**שמוליק ספן**, בדרן וחוקן. היא בת 26, חיפאית במקור. נישאה בגיל 16, ילדה שני ילדים והתגרשה כעבור שלוש שנים, אחרי שבעלה חזר בתשובה, נהיה חרדי ממש. לטובת שלום-הבית היא ניסתה להיות רתיבת יחד איתו, אבל זה לא הלך. את ספן בן ה-29 היא פגשה במערוך חיפאי. אחרי שהוא סיים את ההופעה, הוא הנחין בה,

פגישה עם הנסיכה קרוליין

עדי (אינהורין) ביווחן
מעדיפה לחזור לשם המקורי

ורדיו אישי: אני מעריצה יופי נשי. בחורשים האחרונים ראיתי פה ושם בעיתונים תמונות של **עדי אינהורין**. הוקסמתי. הרבה לא כתבו עליה, מקסימום משהו בנוסח "הרוגמנית הכי יפה שהיתה במסיבה". היא הזכירה לי מישהי, ותוך שניות ידעתי: הרי היא ממש דומה לנסיכה קרוליין ממונאקו. צילצלתי אליה, ואמרתי לה שמאוד אשמח

עלמה ביווחן

קטנה מאחותה בשנייה סנטימטרים

לראות אותה ממש, לא רק בתמונות. היא הסיימה. הגיעה במכונית היפה והחרישה שלה, והחנתה אותה ב"רבל-פארקינג", בלי לעשות חשיבון. קודם-כך שאלתי אם כבר אמרו לה שהיא דומה לנסיכה. בהתחלה היא ניסתה להתחמק מתשובה, אבל אחרי לחץ הודתה: "כן, אמרו, וזה מחמאה גדולה, אני חושבת." אמרתי לה שזה יהיה נחמד, אם היא תפגוש את קרוליין, ואז היא הפגיעה אותי, סיפרה שהן כבר פגשו, במיקרה, כאשר עדי ביקרה לפני שנתיים במונטה-קארלו.

מגרש ירוק, העוררדין **ציון סמובה**. היא מברקשת כרוגמנית בארץ וגם בחו"ל, שם היא מירצנת על-ידי סוכנות-הרוגמניות פורד בניו-יורק. כשהיא לא מדגמנת, מול המצלמות בעיקר, היא יושבת ליד המחשב כסוכנות-הביטוח של אביה, לומדת את הנושא ומתכוונת להעמיק בו בעתיד. על חייה כאשה נשואה היא אומרת: "הייתי תמימה כשהתחתנתי. הבית היה הרבה הכי חשוב בחיי. לא ידעתי לבשל, ולימדתי את עצמי מספרים. חלק מהזמן הכל היה יפה, אבל היו לנו השקפות-יעולם שונות בנושא של חיים משותפים. זו הייתה השתלמות בבית-הספר הגבוה לחיים. בזכות הניסיון הלא נעים הזה אני עכשיו אדם אחר. זה היה שיעור בבגרות. מעתה ארע לאילו תכונות לשים לב." חבר אין לה, וגם לא בוחר לה להיכנס למיסגרת רצינית חדשה. יש עוד יפה במישפחה: אחותה **עלמה**, בת 20, השתחררה לא מזמן מהצבא, מתכוונת להיות רוגמנית, אבל גם עומדת ללמוד מיון ילומים, קטנה מאחותה בשישה סנטימטר. הן חברות טובות, יוצאות לבלות ביחד, מתחלפות לפעמים בבגדים.

גרון עמוק (4) סקנדל בבית-המישפט

הקול המישטורי שלי פתח השבוע במילים: "הסיפור הזה אולי מעלה קצת ריח של נפטלין". כלי לשמוע כמה המרובר, הצעתי לוותר עליו ולעבור למשהו אקטואלי. הגרון לא התייחס לרצונותי, כדרכו, אבל הרגיע אותי שלמרות שזה אנטיק, זה מתאים בדיוק למה שקורה בזמן האחרון. מי לא קרא או שמע על הסתכרויות של שופטים?

סיפור הגרון:
השופט הזה, כמו שופטים אחרים, היה מיועד עם **עוררדין**, שעסק באותו תחום שיפוט של אותו שופט. הסיפור התרחש בתחילת העשור האחרון. עוררדין היה, רמה במראהו לדוריד המלך. הוא והשופט היו מיוודים, נהגו לשבת יחד במיוון בית-המישפט. עוררדין הרבה לייצג את לקוחותיו בפני אותו שופט.

לאותו שופט הייתה **מזכירה** — נאה, השוכה, ילדת מושב, משכילה. בינה לבין עוררדין הארמוני, שהיה גבר מרשים, היה סיפור רומאנטי. הוא, אגב, היה נשוי לאשה שעברה בתחום החזפה לשלו.

הרבה מאוד תיקים הגיעו דרך המזכירה ללישכתו של השופט. אפשר לומר שהייתה לה יכולת לנייד תיקים. ואז — **מזכירה אדורה** שמה את עינה בעוררדין ו"ל. כיוון שהוא לא הגיב לרמזיה, היא טרחה להסב את תשומת ליבה של אותו למתרחש בין בעלה לבין מזכירת השופט.

תוך זמן קצר הגיעה אשתו של עוררדין לבית-המישפט ועשתה לבעלה סקנדל. מזכירת השופט המשיכה בעבודתה, כרגיל, אבל עיניה היו ארומות מכבי. מאז הסקנדל נעשו קשריה עם הפרקליט ועם התיקים שהיו בטיפולו, איך לומר זאת — בהרניים.

עד כאן הסיפור.
הקול המישטורי שלי סירב לנקוב בשמות, וגם הרגיש שהוא לא מצוין כאיזה בית-מישפט מדובר, איזה סוג ובאיזו עיר. לדבריו, יש בסיפור מספיק רמזים, והיה מספיק אנשים בבראג'ה המישפטית אשר יזהו את הגיבורים, או אפילו יזכרו את הסקנדל.

לא רואים את הבטן

כשהגיעה לידי התמונה הזאת, שצולמה בשבוע שעבר באחד האירועים בתל-אביב, הסיימה תכלתי בה זמן רב, אבל לא הצלחתי לזהות מי זו. החיוך המתוק היה מוכר, העיניים הגדולות והחומות, אבל איך יכולתי לדעת שזוהי **רוחמה רז**, שכבר מזמן-מזמן הרגימה לקיבוץ גלאון, שם היא חייה חיים שקטים עם בעלה **יאאל**, שלושת ילדיו הגדולים, ובתם שתי בנות זכר, מנישואיו הראשונים, ובתם המשותפת, **לימור**?

גם סיגנון-הלבוש היטעה אותי — ההליפה הזאת, בעלת הכתפיים המרופדות, בצבע ורוד

רוחמה רז
בחודש השמיני

מוזעזע, וצעף המשי הארוך, בצבע טורקז. רוחמה של פעם, הרקפת" הקטנה והתמימה, נראתה לגמרי אחרת.

צילצלתי אליה לקיבוץ, והופעתה לשמוע שמתחת לוורוד הזה מסתתרת בטן כחודש השמיני. ממש קשה להבחין. כזמרת, המתכננת להוציא ארינג'ן חדש סמוך למועד הלידה, היא שומרת על הופעה חיצונית, ואם נוספו לה כמה קילוגרמים, זה רק באיזור הבטן.

אדם מסתיר קשר רומאנטי

לאן שאני לא הולכת, אני פוגשת בנערות מאוהבות. במי? אולי בחברים הפרטיים שלהן, אם יש להן כאלה, אבל גם כאליל החתיך ויפה התואר, **אדם**. יש מי שאף מקטטות את פרקידין בסמרטוט ציבעוני, שהוא סימלו המיסטורי של הזמר.

הבחור החליף את מיספר-הטלפון שלו כבר כמה פעמים, בגלל הטרדות בלתי פוסקות ואני שומעת שהשכנים בבניין שבו הוא גר כיום — ואפילו אני לא יודעת את כתובתו — די טובלים

לימור, בת 3 וחצי, בלונדית כמו אבא, בעלת עיניים של אמא, כבר זכתה לשיר על שמה, ובקרוב היא תזכה באח או באחות. לרוחמה וליגאל לא משנה מין התינוק.

מה שחשוב, פרט לאושר המישפחתי של הרקפת, זה הפירגון של הקיבוץ לקאריירה שלה כזמרת. המשק מימן את התקליט, אם כי לא נראה לי שיש למזכיר על מה להתלונן, כי רוחמה מופיעה המון, וכל הכסף הולך לקופת-הקיבוץ. עוד לה גם הבעל, שתיפקד כמפיק לכל דבר — דאג לשעות-אולפן, לקשר עם כותבים, לנגנים. מה יש לדבר, ממש כמו **נתן תלומר** של **ירדנה ארזי**.

יגאל, שהיה פעם מנהל מיפעל המאוררים של הקיבוץ, ויתר על חלק מתפקידו, כדי להיות פנוי לטובת הקאריירה של אשתו, והשאייר לעצמו רק את הטיפול בנושא הייצוא.

כוכב פרי ושמוליק ספן
בבית היא רק שלו

כשהיא רוקדת להנאתה. אמר לה שהיא רוקדת יפה, חבל שרוקדת רק לעצמה. היא לא התייחסה, אמרה "עזוב", אבל הוא השאיר לה כרטיס-ביקור, אמר "אם תרצי פעם לעשות משהו עם עצמך, תתקשרי".

היא התקשרה, והוא עודד אותה להתחיל להופיע כרקדנית-בטן. כאי-שיימה הוא לא מקנא כאשר היא מענטזת ומנדנדת וחושפת כמה סנטימטר מהחזה המפואר שלה. הגברים בקהל אוכלים אותה בעיניים. בבית היא רק שלו.

מהמעריצים והמעריצות שלו. כמו על כל מצליתן בעולם הבידור, גם על **אדם** מרכלים. מה כבר לא שמעתי עליו. על הקאריירה שלו כבר יודעים הכל, וגם אלה שלא חולמים להטריח את עצמם להופעותיו, מקבלים אותו אצלם כסלון, כטלוויזיה. או מה עם השעות שאחרי העבודה, מה קורה שם?

השבוע שאלתי את מנהלו האישי של האיל, **שלמה צה**, מה קורה אצל זמרי-הטיפוחים שלו, אחרי שהוא יורד מן הבימה או יוצא מאולפן ההקלטות, ושמעתי את הדיווח הבא: "המון בחורות מטורפות עליו, אבל הווכה בקופה (ככה הוא אמר, הווכה בקופה) היא בחורה, שהיתה בעבר **חברת-ילדות** שלו. אדם גדל בעכו, והיא הייתה ליד, באחת הקריות (הוא לא אמר איזו קרייה)."

"אדם פגש אותה בהופעה שלו בצפון, במיסי גרת הפסטיבל בתנוכה. היא באה להגיד שלום מאחורי הקלעים, והקליק הישן ביניהם נדלק שוב. על הרומאן הזה יודעים רק חברים טובים שלו, כי אהנו מקפידים להסתיר את הסיפור. אדם ביקש זאת".

על שאלתי המתבקשת, איזו סיבה יש לגבר צעיר, רווק (סליחה, גרוש, הוא היה נשוי תקופה קצרה), להסתיר קשר רומאנטי בחייו, ענה לי האמרגן: "אדם תמיד אומר לי שחברה זה דבר זמני, ועד שהוא לא גר איתה, או ממסד את היחסים, הוא לא מעוניין בפירסום. ככל מיקרה, ברגע המתאים הוא אפילו ישמח להצטלם איתה."